

Hevesvármegye

POLITIKAI, KÖZGAZDASÁGI ÉS TÁRSADALMI VÁRMEGYEI LAP

TARTALOM:

Dr. vitéz Sziráky Károly ügyvéd: Hatvan: Husvétli gondolatok.

Dr. Gálbory László ügyvéd Eger: A magyar feltámadásról.

Okolicsányi Imre alispán jelentése új községi segédmunkaerők alkalmazásáról és az összeépült községek egyesítéséről.

Braun Károly polgármester visszatartását javasolja Hevesmegye kisgyűlése a belügyminiszternek.

vitéz Fluck Gusztáv vm. gazdasági felügyelő jelentése Hevesvármegye gazdasági állapotáról.

Tasnádi Nagy András, a Nemzeti Egység Párt országos elnökének körlevele a párt szervezeteihez.

Braun Károly polgármester nyilatkozata Eger szerepéről az állam egymilliárdos beruházási programjában.

„**Öreg Vitéz**“: Emlékezzünk régiekről... Levél a hadi fogságba.

Balogh István gazdasági tanácsos, a H.G.E. igazgatója Gyöngyös: Az új gyümölcsidény küszöbén.

Hevesy Gusztávné Eger: Látogatás az Alpok gyomrában.

A kékesi kilátótorony.

Atzél Béla áll. elemi iskolai igazgató, iskolafelügyelő Hatvan: Szociálpolitika.

Szabó Lajos ügyvezető igazgató az Egri Hangya elmúlt üzletéről.

Hatvan község képviselőtestületének gyűlése.

Tenyészállat vásár és díjazás Gyöngyösön. Irodalom.

Továbbá hírek, beszámolók a megye minden részéből.

EGER

1938. ÁPRILIS HÓ 15
IX. ÉVF. 7. SZÁM.

Ripária

PÉNTA

SZŐLŐTELEPÍTŐ R. T.
BUDAPEST, VI. KIRÁLY-UTCA 26.
Telefon: 1-14-0-44, 1-18-4-64.

SZŐLŐOJTVÁNY
♦♦ HAZAI ♦♦
GYÖKERES ÉS
SIMA VESSZÓ
ÉS AMERIKAI
ALANYVESSZÓ

Ripária anyatelep az ecsédi telepen.

Különleges csemegeeszőlő fajok:

Fehér fajták.

Afus Ali
Erzsébet királyné emléke
Mathiász Pipiske
Szaüter Gusztáv
Szőlőkertek királynőjemusc.

Tompa Mihály chass.
Vörösmarty M. musc.

Vörös fajták.

Mathiász Jánosné chass.
Szaüter Gusztávné musc.

Az élénk érdeklődésre való tekintettel ajánlatos az előjegyzés.

HEVESVÁRMEGYE

POLITIKAI, KÖZGAZDASÁGI ÉS TÁRSADALMI VÁRMEGYEI LAP

MEGJELENIK HAVONTA KÉTSZER ELŐFIZETESI ÁRAK: EGY ÉVRE 12 PENGŐ, FÉLÉVRE 6 PENGŐ, NEGYEDEVRE 3 PENGŐ

Húsvéti gondolatok.

Irta: Dr. vitéz Sziráky Károly

A legmegrázóbb, a legcsodálatosabb ünnep előestjén állunk. Közel két évezred választ el bennünket a legnagyobb tragédiától, a legfenségesebb megdicsőüléstől, de az idők távlata ezuttal nem jelenti a feledés homokját, az emlékek mulását. A lelkék húrján tompa, bánatos hangok zengenek, majd a kétségbeesés fájó sikolya zúg fel, hogy végül felcsendülhessen a himnusz: alleluja!

Elárulta, akiben bizott... megtagadta, akit szeretett... kigunyolták, meggyalázták, akik napokkal korábban még virágokat hintettek lábai elé... kihallgatás nélkül elítélték, akik nem tudták, hogy az igazság nem a fegyverek éle... palástjára kockát vetettek, akik azt hitték, hogy az elrabolt javak boldogságot jelentenek... keresztre feszítették, hogy végig szenvedje a kínok kínját, azok, akiket megváltani jött a földre. Mindez így volt, mégis a szent napok záró akkordjaként, míg a világ fennáll, mindig győzelmesen és boldogan tör ég felé az ének: alleluja!

Nekünk magyaroknak még többet jelent a húsvét. A magyar sors, a magyar kálvária tövises útja megdöbbenően hasonlít az Istenember utjához. Már mi is eljutottunk a kereszthöz, már mi is elszenvedtük az árulás, a megtagadás, a kigunyolás minden kínját, már a mi ragyogó köntösünk is kockára került, a mi testünket is átjárták a kereszt szegei és dobásra készen a lándzsa, hogy elhallgattassa azt a még dobogó magyar szívet... de hol késeled te, százezer imában kért magyar feltámadás!

Ha a hajnali ég alján rózsaszínű felhőre tapadt a szemünk, már bizni kezdtünk, később láttuk csak, hogy csaloéka fény játszott velünk, ha ellenségeink hangos csatazaján is átszűrődött hozzánk egy-egy baráti hang, mi már reménykedtünk, de idők múltán be kellett látnunk, hogy az igazság még gyermekcipőben jár és ha a határainkon áthalatszott ottmaradt véreink gyermekeinek riadt sikoltása, megdöbbenve kaptuk fel a fejünket: ezek a magyar gyermekek már alig tudnak beszélni magyarul.

Husz éve viseljük a tövis koszorút, husz éve vérzik már a lelkünk, ez teszi hát érthetővé és ez teszi menthetővé, hogy sokszor, bizony nagyon sok-

szor nem értjük meg egymást sem, mi árva magyarok.

Pedig azzal az alapigazsággal tisztában kell lennünk, hogy a magyar jövő a mi kezünkben van és hogy barátaink csak akkor fognak jóakaratu tanácsal támogatni bennünket, ha erőt mutatunk. Erősök pedig csak akkor leszünk, ha minden magyar ember tudása és képessége egész tárházát szívvvel és lelkesedéssel bocsájtja a nagy magyar cél: a magyar feltámadás rendelkezésére. Ebben a kérdésben nem lehet ellentét közöttünk, s aki itt széthuzást támaszt, megtagadja magyar voltát és Judás szerepét vállalja.

A közelmúlt napokban Kormányzó Urunk szólott hozzánk. Szózatának hangjai mindannyiunk lelkében igaz visszhangra találtak. Amit Ő mondott, az — talán nem ilyen csiszolt és tökéletes formában — de ott élt a mi szívünkben is. Amikor a rádió mellől felemelkedve egymás felé nyújtottuk a kezünket, ebben a kézfogásban komoly ígéret volt: fogadom, így lesz.

A budai palotából felénk küldött üzenet pedig utmutatónk és jeltűzünk lesz a magyar éjszakában, amíg a kijelölt uton haladva el nem érjük az igazi magyar hajnal hasadást, amikor hálatalt és boldog szívvvel zenghetjük majd: Alleluja!

A magyar feltámadásról.

Irta: Dr. Gálbory László.

XCVIII. — ZSOLTÁR — Intés Krisztusnak dicséretére.

„Énekeljete az Úrnak új éneket; mert csuda dolgokat cselekedett: szabadítást adott neki az Ő jobb keze és az Ő szentséges karja.” Ésa 42. 10. Ésa 63.

Jézus Krisztusnak a halottaiból való feltámadását a r. kat. Egyház évről-évre Nagyszombaton ünnepli meg. A Feltámadás ünnepe közelegvén akarva-nem akarva önkéntelenül is a „magyar feltámadás” más szóval a „revízió” problémája jut eszembe. A revízió kérdésével nem most foglalkozom először. A revíziós mozgalom erősítése és előbbre vitele céljából szükségesnek vélem a revízió kérdését felszínre tartani.

Sajnos kezdetben (1920 évtől 1927 évig a ma-

gyar nemzet — (a magyar nép s magyar közvélemény) a trianoni tragédiával nem sokat törődött, ugyanennyira, hogy az elrabolt területek visszaszerzésére irányuló szörványos törekvések, illetőleg buzdítások legtöbbször hallani, látni, beszélni és tenni nem akaró emberekre találtak. Ezt az abszolút siketiséget, vak-ságot, némaságot és telenséget törte meg 1927 év június hó 20-án Rothermere lord azzal, hogy a Daily Mail lapjában megírta a Magyarországgal elkövetett, velőkgig ható igazságtalanságról szóló, nagy-horderejű hatalmas cikket. A nemes lordnak ezt az első cikket újabb és újabb, a Revízió gyakorlati megvalósításáról szóló cikkei követték, amelyek a revízió kérdésnek a felszínre tartását eredményezték.

Revíziós törekvésekről, amely miatt az elveti területeink visszaszerzésére irányuló törekvéseket értjük, tulajdonképen csak 1927 év óta beszélünk. Ez időtől kezdve a revízió kérdése úgy a külföldi, mint a belföldi államfőket, politikusokat, publicistákat sűrűn foglalkoztatja. Mussolini több ízben ismerte el a revízió jogosságát. MacDonald 1931 és 1933 években a revízió mellett foglalt állást. Chamberlain jelenlegi angol miniszterelnök legutóbbi hatalmas alsó-házi beszédében határozottan a revíziós kijelentéseket tett. Gróf Bethlen István a legutóbbi nagy-horderejű parlamenti beszédében beszélt a Dunamedence kérdés megoldásánál a revízióról. Nem akartok itt a helyszűke miatt további kitérőt felváltásokba bocsátkozni, csupán arra mutatok rá, hogy évről-évre hátra már a magyar kormány is hivatalos programjába felvette a revízió kérdését, sőt tovább menve, ezzel kapcsolatosan az öt évi beruházási programban a lehető-sabb fegyverkezés is szerepel.

Bár a revízió kérdése hál Istennek nap-nap után enkl, ennek dacára a revíziós kérdésben most sincs meg a szokásos harmónia, ebben a kérdésben most sem tudunk egyet és egyformán akarni, csak akadni, illetőleg enkl. A revízió duma pedig hosszú keserves, tartós és nehéz munka!

Miután a revízió kérdése a magyar nemzet meg a megkötött trianoni szerződés közötti évtizedek ótaiban nélfel azoknál a nemzeteknél, amelyek a miénkhez hasonlóan, de jóval későbbiekben csapás ért. A francia nép az 1871-iki trianoni szerződés megkötése után a Tisza-Lobortól kezdve a Tisza-vidékig egy pillanatra sem nyugodott meg, az ország feladás-gyűlölete utána a francia s franciaellenes propaganda közönlöttle, hogy közönlöttével a revízió kérdését említhetessen. A francia ember a trianoni szerződés gondolatá-
val leüdült és ebből felüdült a francia nemzet és társadalmi életében az 11 évig tartó trianoni szerződés, azon, hogy az ország a trianoni szerződés a pillan től kezdve az országban a trianoni szerződés, 44 évig tartó, Erdély feladását követően a trianoni szerződés meg más nemzetek barátságát meg szerezte meg. Hozzánk képest avon mit vezettek a trianoni?

Amikor a római birodalom hullóba fogott, kivétel nélkül megkötözték az augurok, hogy mi fog a megindító háborúban történni? Amióán Bismarck 1870-ben Németország és Franciaország között az összeütközést kikerülhetetlenül küszöbön állónak látta, Molke-hez ugyanezt a kérdést intézte. Az augurok az áldozati állatok beleiből jóstottak. Molke a két állam katonai viszonyainak vizsgálata alapján adott a kérdésre feleletet.

A revíziós kérdésre és küzdelemre gondolva, önkéntelenül is az imént elmondottak jutnak az e szembe s felteszem a kérdést: mi fog ebben a küz-

delemben történni? A feltett kérdésre a feleletet megadni nem könnyű, mert képzeleink a jövendőről igen bonyolult és változatos szövevényből állanak és az előrelátásra vonatkozólag meg kell különböztetnünk annak tartalmát és valószínűségének fokát!

Ha a revíziós küzdelem kimenetelének valószínűségi fokát nézzük, semmi kétségünk se lehet abban a tekintetben, hogy a küzdelem kimenetele kizárólag a magyar nemzet magatartásától függ. Függedig attól, hogy nemzetünket alkotó magyar emberek nagy többsége tud-e olyan magatartást tanúsítani, aminő magatartást a Trianonban velünk elkövetett velőkgig ható, világra szóló igazságtalanság, a revízió szent gondolata s a hazaszeretet megkíván.

A revízió kérdésben a szervezatlenség, széthúzás, pártoskodás, politikai elvakultságból és pártönzésből eredő alaptalan támadások és rágalmozások, a küzdelemben részvételtől félreértesből vagy egyéni hiúságból, esetleg gyávaságból s kényvelemből visszahuzódás csak kárörvendő ellenségeinket erősítenék. Ha ellenben a revízió kérdésben komolyan szervezkedünk, összetartunk, tehetségünk s erőnkhez képest dolgozunk, egyúttal pedig fegyvermezzük magunkat, a magyarhaza magyart megbecsüljük, s a meglevő ellentéteket jó akarattal elsimítjuk, a revíziós küzdelmet előbb vagy utóbb, de győzelemre visszük.

Azonban a „magyar feltámadás”-t elő is kell készíteni. Nem közömbös, hogy kiknek és hogyan kell előkészíteni a revízió útját. Nezzük már most azt is közelebbről, hogy kik s hogyan hivatottak a „magyar feltámadás”-t előkészíteni.

1.) A m. kir. kormány a napokban adott öt évi terv becsületes megvalósításán kívül alkalmas helyen és időben megfelelő módon mutasson rá ugy belföldön mint külföldön a Dunamedence kérdés megoldásának sürgősségére és szükségességére és a revízió eszméjének szerezze meg más nemzetek barátságát s ha lehet szövetségét.

2.) A közigazgatás és a társadalmi szervezetek alkalmas módon végezzék el minden téren és vonatkozásban a felvilágosítás munkáját. Önmagát ámitja az, aki a trianoni szerződést szerződésnek veszi. Egyrészt még nemzetközi vonásokban sem lehet szerződésről beszélni ott, ahol a szerződés megkötésekor a szerződő felet tudatosan tévedésbe ejtették. A trianoni kényszer-szerződés a jelenlegi tartalommal soha meg nem született volna, ha a Wilson-hirdette elvekkel és a szerződéshez csatolt Millerand-kisérő-levellel bennünket a lényeges ténykörülmények tekintetében a szerződés aláírása előtt meg nem tévesztettek.

3.) A közigazgatás és társadalmi szervezetek alkalmas módon rázzák fel a közönyből itt nem vázolt okok miatt a revízió kérdése iránt elfásult emberek nagy részét és alkalmas módon hirdessék nemcsak magasabb morális, de általános politikai érdekből is Trianonnak tarthatatlanságát. Alkalmas módon hassanak oda, hogy az igazságba vetett hit folytán a magyar feltámadás meggyőződésé érleljék a felnőt és gyermeki lelkekben. Alkalmas módon hirdessék azt az erkölcsi tőkét, amelyet becsületben ezer éven eltöltött időn át a magyar nemzet a Balkán kelettel szemben védőbástyakénti szerepléssel a művelt nyugatnak szerzett s ezzel a Duna—Tisza vízmedencéjében való létjogosultságunkat megalapozta. Alkalmas módon mutassanak rá az anyaországtól elszakított területeknek etnográfiailag és ökonomiailag Magyarországhoz való tartozására és az elszakított te-

rületek nélkül „csonka” Magyarországnak életképtelenségére.

4.) Lehetőséghez képest mutassanak rá arra a veszedelemre, melyet a nemzet legnagyobb értékeivel való akár felfelé, akár lefelé irányuló licitálás rejt magában s főleg ridegen zárják el a revíziós-kérdés speciális birodalmának a megyéit, hogy a revízió kérdésével össze nem függő olyan kérdések, amelyek revíziós küzdelemben feltétlenül megkívánt harmóniát megbontani alkalmasak, a revízió kérdésébe bele ne kapcsolódniassanak.

Azért van szükség a revízió szent gondolatáért minden áldozatra kész nemzetre, hogy amikor a most alakulóban levő európai különböző viszonyok ugy alakulnak, hogy abból a magyar nemzetre az elvelt területeket illetőleg bármiféle előny háramolhatik, akkor a magyar nemzetet a kedvező pillanat minden vonatkozásban készen találja!

Végre-valahára legyünk tisztában azzal, hogy pár éven belül vagy megoldjuk a revíziós kérdést, vagy nem. Ha megoldjuk, úgy kiszabadulunk a mohaácsi vész óta fent nem állott jelenlegi súlyos helyzetből: ha nem oldjuk meg, akkor a jelenlegi helyzet állandósulni fog; ekkor azonban nagyon jól vigyázzunk, nehogy a római nép sorsára jussunk, mert a római nép sorsához vezető út nyitva és nyílegyenes.

A történelemből ismeretes, hogy nemzetek és történelmi civilizációk akkor pusztulnak el, amikor az emberi létforma posztulátumai nem voltak össze egyeztetelők azzal a kultur körrel, melyben élni akartak és azokkal az erkölcsi és szociális szabályokkal, amelyet javulás és megújulás belső erői nélkül örökölték át az előbbi nemzedéktől. A nagy műveltségű római népet nem a népvándorlás sodorta el. A gót és hun nomádok csak a történelem halálos ítéletét hajtották végre. A római nép megbukott, mert már a rómaiaknál hiányzott az a szellemi és erkölcsi erő, amelynek hiánya képtelenné tette, hogy tovább éljen és átalakuljon.

Az utóbbi eset bekövetkezése esetén a revízió iránti törekvésemmel felhagyok, mert ekkor nekem ez is, mint sok más, minden mindegy...

Feltámadás ünnepen tehát elmélkedjünk a „magyar feltámadás”-ról is, egyben tartsuk szem előtt az 1400 éve fennálló s ma is igen tekintélyes szent Benedek-rend „Ora et labora” jelmondatát. A legelől idézett zsoltár figyelembe vétele mellett imádkozunk a még mindig hiányzó nemzeti egységünkért és dolgozzunk a nehéz „magyar feltámadás” sikeréért.

Okolicsányi Imre alispán jelentése uj községi segédmunkaerők alkalmazásáról és az összeépült községek egyesítéséről.

Heves vármegye közigazgatási bizottságának ülésén dr. Buzás Endre vármegyei főjegyző a következő alispáni jelentést olvasta fel:

— A vármegye közigazgatási bizottsága március 16-án tartott üléséből táviratilag üdvözölte dr. Darányi Kálmán miniszterelnök urat, kormányának újbóli megalakítása alkalmából, s biztosította őt bizalmáról és támogatásáról. A miniszterelnök ur az üdvözlésre a következő levélben válaszolt:

„Heves vármegye közigazgatási bizottsága nevében hozzám és a vezetésem alatt ujjáalakult

kormányhoz intézett jóleső távirati üdvözlést őszinte szívből köszönöm. Hazafias üdvözléssel:

Darányi s. l.”

— A községi jegyzői hivatalok tehermentesítése céljából a belügyminiszter az erre legjobban rászoruló községekben két évre állandó jellegű kiegészítő munkaerőket kíván alkalmaztatni és pedig az államsegélyes községeknél a Községek Segélynyújtási Alapja terhére, a nem államsegélyes községeknél pedig maguknak a községeknek a terhére. Az elgondolás szerint az akció keretében alkalmazottak havi 80 pengő díjazásban részesülnek. A vármegye területén 41 községet jelöltem ki az I. fokú hatóságok véleményének meghallgatása alapján. Ezekből 13 nem államsegélyes község. Az ügy megoldása előrehaladott stádiumban van és a kiegészítő munkaerők alkalmazása a közel jövőben be fog következni. Kétségtelen, hogy ezzel az intézkedéssel nem nyer végleges megoldást a községi jegyzői hivatalok munkaterhelésének kérdése, de az intézkedés mindenesetre jelentős fejlődési fokozatnak tekinthető. A kiegészítő munkaerőket a kormánybiztosság nevezi ki elsősorban a diplomás jegyzők, másodsorban a főiskolát végzettek, végül az érettségivel rendelkező állástalanok közül. A hevesmegyeieket veszik elsősorban számításba a kinevezéseknél.

Az elmúlt hónap folyamán Benisch Artur tanügyi főtanácsos, a belügyminiszteriumban működő racionálizálási bizottság tagja jelent meg nálam a folyamatban lévő és tervezett község-szervezeti változások tárgyalása végett. A tárgyalásoknál jelen volt Marton Gyula dr. miniszteri tanácsos, a belügyminiszterium községi és vármegyei osztályának csoportfőnöke is. Kifejtettem a kérdésben elfoglalt álláspontomat és ismerttettem a törvényhatóság felfogását is. Végeredményben az a helyzet alakult ki, hogy azokban a községekben, amelyeknél ezt közigazgatási érdekek indokolják, a szervezeti változtatások elrendelését nem lehet megakadályozni. Elsősorban az összeépült községeket egyesítik szövetkezett községek-ké, mint: Nagytálya és Maklár. Más községeket mint pl. Ujlőrincfalva, visszatejesztik kisközségekké.

Pétervására, Ivád, Terpes, Szajka és Bükkszék községek villamosítási ügyében a községek áramszolgáltatásának biztosítására szolgáló versenytárgyalási hűdelményt a miniszterium már ki is adta.

A belügyminiszter Tiszanána és Nagyfűged községben 1—1 községi irtóki állás szervezését engedélyezte.

Jelentem, hogy a belügyminiszter ur dr. Szmercsányi Sándor vármegyei fogalmazót miniszteri segédtitkárrá nevezte ki. A kinevezés következtében vármegyénkben már 3 díjas közigazgatási gyakornoki állás van üresedésben. Nyomban előterjesztést tettem a miniszter urhoz két állás betöltésének engedélyezésére. Az engedély megérkezett és most már nincs akadálya annak, hogy a még múlt év végén megtartott pályázat alapján két díjas közig. gyakornoki állás betölthető legyen.

Igen tisztelt munkatársainknak, előfizetőinknek és olvasóinknak kellemes husvétii ünnepeket kíván

**A „Hevesvármegye”
szerkesztősége.**

Tasnádi Nagy András országos elnöki körlevele a Nemzeti Egység Pártja összes szervezeteihez.

Még nyugodt politikai légkörben is nagy jelentőséggel bír az ország legnagyobb pártja elnökének a párt szervezeteihez intézett — irányt mutató nyilatkozata.

Sokszoros jelentőséggel és sullyal bír a ma nehéz napjaiban a Nemzeti Egység Pártja elnökének Tasnádi Nagy Andrásnak a párt összes vidéki szervezeteihez intézett körlevele:

„Komoly politikai időkben, — írja többek között elnöki beköszöntőjében — nagyjelentőségű közjogi és gazdasági törvények tárgyalása közben vállaltam el pártunk bizalmából az országos elnöki tisztséget.

Nehéz a feladat, amit magamra vállaltam, úgy éreztem azonban, hogy akkor, amikor a kormány és a Nemzeti Egység Pártja teljes erejének megfeszítésével a nemzet sorsának és elsősorban a nemzeti társadalom támogatására leginkább rászoruló rétegek helyzetének javításán fáradozik, belső megterhelésünket és sulyunkat kifelé igyekszik szolgálni, mindenkinek kötelessége, hogy arra a helyre álljon, ahova a bizalom szólította.

Körlevelének további részében részletesen ismerteti a terübevelt program jelentőségét, majd a tisztikar számára a szervezeti élet fejlesztésére vonatkozó utasításokat közli. Rámutat a pártszervezetek munkájának újabb fokozott jelentőségére.

„Eszmeáramlatok korát éljük — írja körlevelében. — Érthető tehát, hogy most, amikor keresztény népmilliók gazdasági és szociális felemeléséről van szó, ezek a hatalmas társadalmi rétegek könnyen félrevezethetők. A Nemzeti Egység táborának tehát, amely komolyan megalapozott, meg nem alkuvó, keresztény, jobboldali politikai program alapján áll, kötelessége elsősorban kellő felvilágosító munkával megóvni és megvédeni ezeket a tömegeket attól, hogy komolytalan politikai kísérleteknek és kalandoknak áldozatává essenek. Ezért szervezetünk munkájának a pártpolitikai célokon jóval túl emelkedő, nemzeti értéke van.”

Ezután az ország bel- és külpolitikai, valamint gazdasági helyzetét tárgyalja a körlevél, amelynek keretében kiemeli a miniszterelnök március 5-i győri beszédének országos jelentőségét, részletesen foglalkozik a beszédben érintett nagyhorderejű kérdésekkel és különösen a bejelentett egymilliárdos beruházási program céljait ismerteti.

„A kormány minden eddiginél nagyobb szabású beruházási terve a maga mély, szociális irányelveivel — fejezi be Tasnádi Nagy András országos körlevelét — letagadhatatlan bizonyítéka annak, hogy a kormány és a Nemzeti Egység pártja féltő és aggodó szeretettel és gondoskodással harcol a népmillióinak boldogulásáért és jobb jövőjéért. Lehetetlen, hogy azok a milliók, akiknek érdekeit szolgálja ez a harc, szívvel-lélekkel ne csatlakozzanak a Nemzeti Egység mozgalmához, amelynek nemes céljai közül is messze kiemelkedik az a szándék, hogy az országban minél több gazdaságilag alátámasztott, szociálisan istápoltt és ezért megelégedett magyar ember legyen.”

Braun Károly polgármester nyilatkozata

Eger szerepéről az állam egymilliárdos beruházási programjában.

Braun Károly, Eger város polgármestere a közelmúltban dr. Petro Kálmán országgyűlési képviselővel együtt fontos tárgyalásokat folytatott Budapesten az illetékes kormánycsoportokkal abban az irányban, hogy mit kap Eger az egymilliárdos állami beruházások programjában és általában milyen szerepe lesz vármegyénk székvárosának a magyar kormány öt éves tervében. Braun Károly a tárgyalásokról a következőket mondotta munkatársainak:

— Korainak tartanám most még konkrétumokról nyilatkozni azokkal a tervekkel és elgondolásokkal kapcsolatban, amelyekről az illetékes minisztériumokban Egerre vonatkozólag tárgyalásokat folytatam. Annyit mondhatok csak, hogy komoly és nagy dolgokról van szó és kilátásunk van arra, hogy Eger igen jelentős előnyeit fogja élvezni a magyar királyi kormány öt éves tervének az egymilliárdos beruházásoknál. Ezidőszerint megvalósul az egri export piac kiépítése és a gyümölcs csomagoló csarnok berendezése, ez utóbbi céljaira a régi Borszövetkezet épületét használják fel. Ebben az ügyben már helyszíni szemlét is tartott Egerben Zombory Bertalan miniszteri tanácsos ur, a földmívelésügyi minisztérium borsostályának főnöke.

— Én mindig azon az állásponton voltam, hogy Eger ne adósságra fejlesszük és ne a polgárok terheinek növelésével létesítsünk új alkotásokat, hanem azt az eljárást kövessük, hogy mások építkezzenek Egerben és létesítsenek itt intézményeket, amelyeket nem a mi polgárságunk fizet, hanem a mi polgárságunk nagy része élvezze az alkotásnak, az építésnek áldását, nevezetesen találjon általa munkát építő iparunk, azután pedig új fogyasztókat nyerjen az intézmények által az egri piac. Minden reményem megvan rá, hogy reményeim idevonatkozólag beválnak, mert kormányunk illetékes ténylezői a nagy állami beruházási tervekkel kapcsolatban nagy érdeklődéssel fogadták előterjesztéseimet és örömmel állapíthatom meg, hogy Eger ügyei iránt minden minisztériumban a legteljesebb megértést tanúsítják. Ilyen körülmények között bizalommal tekinthetünk a szebb jövő felé, amely városunkra következik.

Dr. Czekkel Ferenc m. kir. tiszti főorvos jelentése Heves vármegye közegészségügyi állapotáról.

A közigazgatási bizottság ülésén dr. Czekkel Ferenc m. kir. tiszti főorvos a vármegye közegészségügyi helyzetéről a következőket jelentette:

Az elmúlt hónapban összesen 238 hevenyfertőző megbetegedést észleltünk Heves megyében és ebből 3 végződött halállal. Kanyaró ebből 179 eset volt és különösen Erdőtelek és Poroszló községekben lépett fel tömegesen. 1937. második felében 31 újabb trachomás megbetegedést észleltünk vármegyénkben. A trachomások száma összesen 194 volt, ami az előző állapothoz képest 47-el kevesebb létszámot mutat.

Emlékezzünk régiokról . . .

Levél a hadi fogságba.

Legutóbb a katonalevelekről írtam. — Kimeríthetetlen téma a maga egyhangúságában is. — De a katonák nemcsak küldtek, hanem kaptak is levelet. Ez tartotta bennük a hitet, az életet. A postaérkezés volt a legfőbb esemény. A frontra pontosan érkeztek ezek a szüszavúságukban is oly sokat mondó levelek, hanem ha hadifogságba esett a szegény katoná, akkor egyszerre elvágják az otthonról, a világtól. Eseményszámba ment az egész táborban, ha valahonnan Vengriából, szép Magyarországból jött egy agyonig cenzurázott, fele részben fekete tussal olvashatatlanná lett levelező lap. — Ezek voltak aztán szüszavúak. — Mennyi találgatásra adtak okot azok a mondatok, melyeknek a második fele fekete tussal át volt mázolvva. Mi lehetett abban? — Mindenki a temperamentuma szerint magyarázta. Az optimista rózsákat látott a fekete sorokban: biztosan győzünk, azt húzta ki a muszka. — A pessimista meg összeomlást olvasott ki belőle, azért húzták ki még otthon a cenzurán. Mert a frontnak inenső és tulsó oldalán egyaránt cenzurálták a leveleket. Meg a gyéren odaérkezett csomagokat is. Ezeket főképen a muszka oldalon cenzurálták. Így történt meg, hogy a doboz cigarettából csak a doboz érkezett meg. A cigarettát kicenzurálták belőle. A tejkonzerv bádog dobozán következetesen léket vágott a cenzura s volt olyan „cenzor”, aki interpellációkra azt adta magyarázatul, hogy muszaj mindent felbontani, mert soha sem lehet tudni, hogy az ausztrickiak (értsd: magyarok) nem küldenek-e a konzervdobozban repülő gépet a hadifoglyoknak, hogy azon hazaszökhessenek. — Ez halálosan komoly adat. Ezt a feleletet én magam kaptam az egyik préposcsiktól (hadnagytól).

A legérdekesebb, hogy a gyér levelezésnek és temérdek kicenzurálásnak dacára többé-kevésbé informálva volt mindenki az otthoni dolgokról. Még a kisebb jelentőségűekről is.

A szeretszki táborban véletlenül sok tízes honvéd volt. — Az ezredbeliek persze a körülményekhez képest összetartottak s jól ismerték egymás buját, baját, fájdalmát. — A kemény priccsen jó volt összehújni, mert egymás melegétől elviselhetőbbé vált a szibériai hideg. — Ilyen nagy közelségben pedig kitáruznak a lelkek s kikérlpanaszolta a szíve fájdalmát.

Az alsó borsodi Tóth Istvánról is tudta mindenki, hogy főként az otthon hagyott fiatal menyecske okoz neki gondot és szíváfájdalmat. — Emésztő feltékenység gyötörte szegényt. Innen is, onnan is érkezett egy-egy odavelettel megjegyzés, melynek az értelme az volt, hogy a szegény Tóth István feltékenységére meg van az alap is. — A menyecske odahaza, tízezer kilométer távolságban az urától, erősen udvarolhat magának. — Szegény Tóth István nem is kapott levelet soha. — Pedig hogy várta. Ha a „sztarcsi” belépett a barakkba s a „szmirno” („vigyázz!”) vezényszó után megvillant a kezébe egy pár otthonról jött rózsaszín lapocska, szegény Tóth István besült arcán kigyulladt az izgalom pirja s visszafojtott lélekzettel várta, hogy az ő nevét kiáltja-e a sztarcsi? Sohasem kiáltotta. — Tóth István annál búsbab dőlt végig a kemény, hideg priccsen s onnan hallgatta keserűen a zsufolt barakk különböző tájairól feléje szakadt otthoni hírfoszlányokat. — Azt is, hogy Tóth Pistáéknál odahaza baj van. Keserősége,

tehetetlen feltékenysége úgy halmozódott fel benne, mint az accumulatorban a villamos energia. — Mi ezt láttuk és féltünk tőle, hogy mikor és hogyan fog megtörténni az elektromos kisülés?

Tavaszi felé járt már az idő harmadik évében a hadifogságnak, mikor egyszer a „sztarcsi” először (és utolszor) szólította Stjepan Tóthot s odaadta neki az első (és utolsó) rózsaszín kártyát.

Tóth István nem merete elolvasni.

Örült is neki, meg félt is tőle.

Azt látta, hogy a felesége írta.

Elhújt a vackába, mint a sebzett vad.

Szinte a szíve verését is lehetett hallani, végre mire bealkonyodott s a gyéren pislogó mécses sárgán lobogó lángja mellett el kezdte olvasni a rózsaszínű lapocska hátsó oldalát is. De nem sokat olvasott belőle, talán csak az első sort, mert akkor ültőhelyében összecuklott, mint a bicska s görcsösen záródó markába gyűrte a lapot.

Kialudt a mécses, mindenki behúzódott a vackába, csak szegény Tóth István maradt egy helyben, üres szemmel maga elé meredve.

Másnap reggel akadunk rá a barakk padlásán, a hol a gerendáról lógott merev és kihült teste. Még akkor is markában volt a rózsaszínű levél.

Igy kezdődött a levél:

„Kedves párom, tudatom veled, hogy mind igaz az, amit rólam beszélnek . . .”

A többire nem volt kíváncsi szegény Tóth István.
Öreg Vitéz.

Az új gyümölcsidény küszöbén.

Írta: Balogh István.

Egyrészt aggódva figyeli ma a gazda az állandóan mostoha időjárás szaporodó kártételeit, másrészt a világgazdaságnak bennünket közelebből érintő átalakulásai ébresztenek a gazdában aggodalmakat.

Bármily mostohán is alakul nálunk a virágzás idején az időjárás, a tapasztalat mégis azt mutatja, hogy ha kisebb termés alakjában is, de gyümölcs mindég van, s a kisebb termés kétszeresen fontos-sá teszi a gazdák számára azt, hogy amit a Gondviselés megérlel, annak jó ára és kedvező értékesítési körülményei legyenek.

Hevesmegye szempontjából nagyon jelentős változás Ausztriának a Német birodalomból való beolvadása. — Ausztria, s elsősorban a bécsi Naschmarkt röglön a budapesti piac után következett a hevesmegyei gyümölcs és idénycikkek értékesítése tekintetében, sőt eltekintve a kifejezetten első primöröktől, Budapestnél is jelentősebb volt, mert Pestet annak környéke látja el elsősorban, viszont Bécsnek mi voltunk számos viszonylatban a legnagyobb szállítói. A korai főzelékek mellett a cserecsnyétől kezdve minden cikkben állandó és biztos felvevő volt az ausztriai különösen a bécsi kofaforgalom a maga tipikus kis szállítmányával. — A MÁV rendszeresített gyűjtőforgalma napi 3—5 vagonig, néha azon túl is menő kisszállítványai mellett, melyek Gyöngyösről az egész idényben mentek, az utóbbi években közvetlen bécsi teherautóforgalom is alakult ki vegyes szállítmányokból.

Azok a remények, hogy ezekre a némi-leg patriarchális és hagyományos kofaösszeköttetésekre való tekintettel az egyesített birodalom Bé-

cset külön kedvező elbírálásban fogja részesíteni: letűnőben vannak, Bécs is belekerül a német importot szabályozó rendelkezésekbe, s így a kistételű importoknak valószínűleg vége lesz, nem szólván a közvetlenül vásárló teherautós bécsi kereskedők öröklő tevékenységéről sem, amelynek a német import rend szintén útját állja. Tehát csak nagyimportőrök fognak Bécsben is működni a jövőben, a tömegszállítás rendszere fog ott is egyeduralkodóvá válni, s a Frau Kati és Frau Rezi importtevékenysége befellegzett. — Hogy ez előnyös-e vagy nem, felesleges rajta vitatkozni. Bécs sok leégést jelentett a magyar kiséxportőröknek az utóbbi években, azonban bizonyos, hogy az exportőrök veszteségei ellenére az ő keresletük élénkítette a hevesmegyei piacokat, s kapcsolódásukkal az egyéni keresleti tényezők száma csökken.

*

Valószínű, hogy a beolvadás következtében Ausztria szűk lesz a tömegével odalóduló német nyaralók számára is, nemhogy a magyar nyaralási idegen forgalom eddigi méreteit kiszolgálni képes lenne. Sok körülmény utal arra, hogy a belföldi magaslatti helyeken túl főleg a Tatra forgalma fog már ebben az időben felélnkülni a cseh fürdőügyi egyezmény keretében, amelynek egyik ellentétele magyar gyümölcs és bor: mód nyílnék a hevesmegyei gyümölcs-export fokozására. Régi összeköttetések hevernek paragon a cseh tartózkodás miatt, most amikor kölcsönös megfelelő ellenérték nyújtására van lehetőség, törekedni kell a gyümölcs és idénycikk értékesítésében cseh részről pótolni azon keresletet, amely Ausztria részéről kimarad.

*

Mult évben sikeres próbálkozások indultak távolsági gyümölcsexporttal Anglia, Belgium és az északi államok: Svédország, Norvégia, Finnország és Dánia felé. Ezen államokkal a forgalmat korlátozások nem terhenek, a nemzetközi kínálat azonban igen nagy minőségi versenyt eredményez. A minőségben bennünket két tényező korlátoz. Az egyik a gyümölcsvédekezés elhanyagolt voltából fakadó kárkacosság, a másik az ilyen hosszú utra való szállításhoz szükséges technikai felkészültség hiánya vagy elégtelensége. — A minőségi termelésre való törekvések Heves megyében öröndetesen erősödnek, sajnos tulnyomólag olyan gyorsan romló idénycikk termelésével foglalkozunk az itteni klimatikus adottságok folytán, hogy ezeknél kétszeresen fontos a technika szerepe. A gyümölcs előhűtés, hűtött szállítás nélkülözhetetlen kiegészítői a távolsági exportnak s ebben az irányban valószínűleg már a közel jövőben öröndetes tényekkel számolhatunk be hevesmegyei technikai felkészültségünk fokozása tekintetében.

*

Régi és nagy piacunk, Lengyelország a maga zlotyjának védelmében luxussá minősíti a gyümölcsöt, így a tömegexportnak oda lehetősége nem akar megnyílni. A kereskedelem számos kedvezőtlen tapasztalattal bír az ottani értékesítési, leszámolási, sőt kifogásolási renddel szemben, amelynek bizonyos javulása le nem tagadható, a kockázat azonban általában még mindég tulnagy ahhoz, hogy egyéb országokkal szemben normálisnak lenne tekinthető.

Az az átcsoportosulás, amely az osztrák csatlakozás következtében sok vonatkozásban felmerül, talán módot ad a Heves megyét oly közelről érintő lengyel gyümölcs és borsforgalom emelésére is, mert ta-

lán kedvezőbb import ellentételeket ajánlhatunk fel a gyümölcsexport kiegyenlítésére.

*

Swájcz szerepe a mi gyümölcsexportunkban egész különleges. Ott az import kereteit elsősorban a belföldi termelés eredményei szabják meg, másodsorban azon árak, amelyekkel a mi kereskedelmünk ott felléphet. Swájcz a szükségletéhez mérten növel meg kontingenseket, példa erre az, hogy a két év előtti enornis baracktermésünk idején volt kedvező árak folytán az egyébként 20 waggonos barackkontingenst minden formalizmus nélkül, az ottani kereskedelem kívánására közel 25-szörösére, majdnem 500 waggonra emelte. Swájcz tehát adott körülmények között jó biztosító szelep, de nem a termelők nagy öröme, mert árak tekintetében nem mindenkor kielégítő piac. S ez érthető is, hiszen bennünket ezer kilométer választ el tőle, viszont Olaszországgal, a mi nagy riválisunkkal a gyümölcsstermeles téren, közvetlenül szomszédos, nekünk tehát a drága vasúti fuvar mindég minszkább jelentkezik odairányuló exportunk által elérhető árnál.

*

Mindezt röptében áttekintve, megnyugvással kell leszögezni, hogy az összes piacokkal most már folynak a tárgyalások a bevételi keretek megállapítása tárgyában. Exportlehetőségek tehát lesznek, a termelés csak azt kívánja, hogy az ilyenkor kiharcolt és elért tűrhető exportirányárakat a hazai áralakítás ne lehessen semmivé, mint a mult évben is tapasztaltuk, hogy 19 márkás szőlőárak ellenére az alákinálás következtében 12, sőt egyes esetekben állítólag 10 márkás árak is napvilágot láthattak, holott erre sem termelésnek, sem kereskedelemnek, sem a magyar közgazdaságnak szüksége nincsen.

Látogatás az Alpok gyomrában.

Irta: Hevesy Gusztávné.

Olvasottságáról, világlátottságáról jólismert, szellemes, néhai jóbarátom egyszer azt mondta nekem, hogy csak egyetlenegy dologért ügyli asszonyi voltomat: a tökéletes átélésekért.

Szerinte, férfi nem képes olyan mértékben, száz százalékig megélni az élményeket, rögtön birtokba venni a tapasztalatok jussát, mint mi asszonyok ezt állagban értjük. Csak a nők képesek teljesen kikapcsolódni, csak azért, hogy az új, friss benyomás, élmény hiánytalanul tudjon helyet lenni.

„Lelkük felfogó képessége a legtökéletesebb szeizmográf a világon, a szellő lebbenésre reagál!”

„Lálja, mert férfi, hát így mondja e nagy érzékenységre: szeizmográf, — én, az asszony, lélekhárfának nevezem és nem azt mondom, hogy reagál, hanem muzsikál.”

E beszélgetés jutott eszembe, midőn egy nyáron, egyedül, bolyongva, a Salzkanimergut tavas világában a kies Obertraun nyaraló-falucska feletti virágos rét lejtőjén felfelé haladtam.

A nagy élményt praeludiázó öröm vig cikkázásokkal zenélt ezen az általam lélekhárfának elkeresztelt belső érzékenységen, úgy éreztem, versenyt ragyogok a nappal, — s mennyire illik e vig, belső sugárzáshoz piros kabátkám, kalpagom tűz-szine.

Dehát minek is ujjongtam ilyen nagyon? Utban voltam a Dachstein előhegyének, a Schönberg-alpe-nak pocakjában pompázó világhíres jégbarlanghoz.

Előző este ugyan egy kis veszély fenyegette a vállalkozásomat, amidőn Frau Anna Schmied-del, az egyszerű, négygyermekes bányász feleséggel beszélgettem, a hallstadti tó partját beszélő kőfalon üldögélve.

A Dachstein fenyegető gleccserfátylas fejjel pompázó sziklataste már borongó árnyékkal vonta be a kis tavat, — a valószínűtlen elhelyezésű kis kulissza városka egymás hegyén-hátán épült apró házikóiban kigyulltak a szentjánosbogárka lámpafények s már tudtam, hogy Franz Schmied, vagyis a férfi, odafenn a sóbányában, — melyet már a rómaiak is aknáztak, — első osztályos szakmunkás, heti 25—30 schilling keresettel... de ebből nem lehetne ám megélni, ennyi gyerekkel, ha a kis házikójukban, mely előtt üldögéltünk, felettünk a kis temetővel, — nyaranta nem lenne vendég.

Ah! Mein Gott! hiszen a tojásért 15 Groschent kell fizetni, a disznóhusnak meg 3 60 Schilling kilója!

Nem lehet itt a nvaralón kívül semmi más melleslegre jutni. Nem hogy kertecskére való hely nincs, de még tyukketrecre való sincs, olyan szűken vannak lám, e kis temetőben is csak 10 évre eladó a sírhely, akkor a contok a templom cintermében találhatnak helyet, felírással dobozókban.

Közben egészen este lett!

„A Teremtő szomorú könnyecskéje!” nevezem el magamban a már egészen feketére sötétedett tavat, melyet rabtartón körülögnak a hegyóriások és csak egy kis, a hegy testéből kivágott gilisztaut köt össze a nagy világgal.

E pillanatban hatalmas reflektor gyul ki a szembenlévő hegy teteje táján.

Mint a kultura új, esthajlani csillaga fényelt a messzeségben.

Ejjel is dolgoznak a bányában, hogy így kivilágítják? — kerdelem az est hűvössége elől kis hitvány kendőjébe bujó, egyszerű ismerősömet.

Az nem a bánya, — helyesbit, — hanem a jégbarlang bejárata. Reklámból csinálják e nagy fényt, este 10. ig.

A jégbarlang olyan fenn van? hüledezem, — pedig én holnap reggel oda szándékozom menni, s még ilyen magasra sohasem kapaszkodtam fel gyalog.

Egyedül akar menni? — rosszalja a német asszony és úgy ingatja a fejét, lassan, jobbra-balra, mint a szél szokta hintáznai az árbócrudakat.

Persze, hogy egyedül! — utitársaim már ott-hon vannak Magyarországon, én azonban sok okból megtoldottan, meg vagy 10 nappal a maguk pupos világában való bolyongásomat. Az egyik ok ez a Ricseneishöhle.

Az utikönyvek veszélytelennek mondják a felkapaszkodást és ha nincsenek az erdőben vadállatok, — miért ne mehetnék egyedül is?

Még csak egy hitvány róka sincs? — kérdeztem tréfásan Frau Schmiedet, mikor kézfogáskor még egyszer intett, hogy keressék erre az utra egy társat.

Nur nicht allein! intett felém soványra dolgozott keze mutatójával.

A pensióban pedig éppen akkor érkezett haza a jégbarlangi látogatásból egy bécsi házaspár. Gyakorlott turistáknak mondották magukat s mégis, az asszony kijelentette, hogy bár nagyon éhes, de inkább nem vacsorázik, ha nem kaphatja ágyban az ennivalót, — annyira fáradt.

Ne menjen egyedül! mondja szinte ijedten, mikor bővebben érdeklődöm, mert hogy holnap hajnalban én is oda indulok.

Tán utonállók, komitácsik veszélyeztetik a magánosan menőt, egy ilyen nagyszerű, biztonságos kulturállamban, — kölekedem vele is, — s már a falépcső tetején jártam, mikor halloim, hogy az utánam bámuló asszony mondja az urának:

Allein? — sowas!

De azért magam is megtorpantam kissé elhatározásomban. Azonban hamar tustem a kételkedésen, elhatároztam: Igenis, felmegyek oda egyedül is, vagyok én olyan legény szoknyában is, hogy más nadrágban sem különb!

Az Obertraun-i vasútállomás ruhatárában, ahova a csomagomat letettem, szintén csodálkozott a vasuti tisztviselő, hogy egyedül megyek. Neki megígértem, — hogy majd elhozom a szörnyeteg ormányát, mellyel kinyul értem a barlangból, mint ahogy Münchenben láttam egy Böcklin képen.

Pont 7 óra volt, s d. u. 4-re ígértem ezt neki. Mikor kedélyesen utánam integetett, ami tagadhatatlanul jól esett, — éreztem, hogy ez a „tapere Ungarin”-nak szól, aki lám, itt megy „allein”.

Mentem, nagy határozottsággal, vigan. Még dalgattam is hozzá: Jó fegyverünk, erős karunk.

Nem siettem, — ráértem, senkihez se kellett alkalmazkodni, (tehát egy király urasága kismiska az enyémhez hasonlítva.) Ott pihentem, ahol jólesett gyönyörködtem a páras reggel harmatcseppes üdőségében, a hamarosan elkövetkező hatalmas szálferdőben, majd utána a mindjobban közeledő kopár sziklafalak rozsdásveres színteljeiben, — ásitó, barlangtorkaiban.

(Folytatjuk.)

Norvég est Hatvanban.

A „Hevesvármegye” mult számában márt hirt adtuk arról, hogy a Szibériában maradt magyar hadifoglyok hazaszállítása érdekében Bárdos Lajos ref. lelkes neje kezdeményezésére hangversenyt terveznek. Ez a hangverseny f. hó 9-én este zajlott le a hatvani Iparoskör színháztermében.

A megjelent nagyszámu közönség lelkes tapsa üdvözölte Atzel Bela igazgatót, aki a világháboru magyar katonájáról festett nagyvonalu beszédében megkapó képet, szívből üdvözölve Jeney Klárát, az Operaház magánénekesnőjét és dr. Rieger Tibor mérnök, zongoraművészt, — az est előadóit.

Dr. Rieger Tibor rendkívül élvezetes előadás keretében saját készítésű filmfelvételeit vetítette le Norvégiáról. Az előadás, amely Norvégia minden érdekességére kiterjedt, — mindvégig lebilincselő volt.

Jeney Klára Grieg dalai, amelyeket dr. Rieger Tibor kísért zongorán, minden számmal viharos tapsokat váltottak ki.

Mindazok, akik ezen a hazafias célú értékes műsorú esten megjelentek, ritka, élménnyel gazdagodtak.

IPI LAJOS

kötélgyártó mester

ajánlja elismerten legjobb minőségű gyártmányait.
H a t v a n . Szabadság u. 15.

A kékesi kilátótorony.

Már több ízben hirt adtunk a „Hevesvármegye” hasábjain arról a nemes és hazafias elgondolástról, hogy az ország mai legmagasabb pontján, a Kékestetőn, új kilátótoronyt emelnek s azon felállítják Magyarország Védasszonyának szobrát.

Sajnálattal értesültünk, hogy ezen ideális terv megvalósítása, amely Mátránknak egy újabb, hatalmas vonzóerőt jelentene, — késedelmet szenved.

Még múlt hó 21-én Dr. Zsitvay Tibor ny. miniszter, a Magyar Turista Szövetség elnökének budapesti lakásán értekezletet tartottak ez ügyben, amelyen a terv lelkes apostola, Dr. Puky Árpád polgármester, s P. Herman Hermenegild, a Szent Ferenc rend magyarországi tartományfőnöke is megjelentek.

A megjelentek megbeszélést folytattak a tervezett kilátótorony kivételét illetőleg. Dr. Zsitvay Tibor javaslata szerint a torony bejárata fölött, szervesen a toronyhoz építve, predomináns módon nyerne a Madonna szobor természetes nagyságban elhelyezést.

P. Herman Hermenegild ezen javaslattal szemben a Patrona Hungariae szobrát a torony legletejére kívánta elhelyezni.

Dr. Puky Árpád polgármester teljes odaadással azon fáradozik, hogy a kilátótorony még ez évben feltétlenül elhelyezést nyerjen, hiszen talán sohasem volt ennek olyan aktualitása, mint most, amikor a gyöngyösi Mátrát a Szent István évvel kapcsolatban tizezrével fogják a külföldiek is felkeresni.

Bizton reméljük, hogy az illetékes tényezőknél sikerülni fog a legsürgősebben összeegyeztetni a megoldásra vonatkozó különböző nézeteket, mert nemzeti érdek parancsolja azt, hogy ez a kilátótorony Szent István hetére álljon es hirdesse a magyar élénkítést.

Napközi otthon felállítása Hatvanban.

A hatvani községi ovoda felügyelőbizottsága f. hó 11-én délután a község háza tanácstermében tartotta ülését, Várkonyi Sándor elnöklele alatt.

A gyűlés legfontosabb tárgya a belügyminisztérium leiratának tárgyalása volt, egy, az ovodával kapcsolatos napközi otthon felállítása érdekében.

Az elnöklő Várkonyi Sándor nagy egyszerűséggel hozta javaslatba a tervet, amely szerint a legnagyobb dologidőben kb. 20—25 gyermek számára létesítenének napközi otthont, az ovodával kapcsolatban, ahova a munkába menő szülők reggeltől a munkából való visszatérésig elhelyeznek gyermekeiket, — akik ott felügyelet mellett teljes ellátást is nyernek.

A felügyelőbizottság egyhangú lelkesedéssel vette magáévá a javaslatot és kimondták, hogy a minisztériumtól 3000 P. segílyt kér a napközi otthonnal kapcsolatos átalakítási munkálatok végrehajtására.

A napközi otthonban elhelyezendő gyermekek ellátását a község közpénztára terhére fogják eszközölni.

MÁTRAFÜRED VIZELLÁTÁSA.

A Mátrafüred vizellátásának problémája évek hosszú sora óta komoly gondja Gyöngyös város vezetőségének. Dr. Puky Árpád polgármester az ország legkiválóbb szaktudósainak igénybevételével évek óta fáradozik azon, hogy miként lehetne ezt az égető problémát a legeredményesebben és leggazdaságo-

sabban megoldani.

Az újabb terv szerint először Mátrafüred vizellátásának kérdése lenne megoldva, egy terelőgát létesítésével. A terv szerint ez cca 180 000 P. költségbe kerülne.

Dr. Puky Árpád polgármester előrelátó gondoskodása folytán az iparügyi minisztérium és a miskolci kulturmérnöki hivatal kiküldött szakértői a közelmúlt napokban a helyszínre kiszállva, foglalkoztak a kérdéssel, s amint értesülünk, a tervet minden tekintetben megfelelőnek véleményezték.

A terv kivételére vonatkozó határozat tudomásunk szerint felelősség alatt áll, amely remélhetőleg hamarosan elintézését nyer, hiszen köztudomású, hogy a Mátra vizellátása olyan probléma, amely életkérdés a Mátrára nézve.

Mátrafüred vizellátásának megoldása után következik a második állomás, a felső Mátra vizellátásának megoldása.

A hatvani Hangya-Szövetkezet közgyűlése.

F. hó 3-án délután 4 órakor tartotta a hatvani Hangya Szövetkezet a község háza tanácstermében, Várkonyi Sándor elnöklele alatt rendes évi közgyűlést.

A közgyűlés megnyitása után Atzél Béla igazgató, a Szövetkezet tagja üdvözlő beszédben bensőséges szeretettel köszöntötte Várkonyi Sándor főjegyzőt, a Szövetkezet elnökét, akit a Hangya központ a Szövetkezet érdekében kifejtett fáradhatatlan és kitartó munkájáért a szövetkezeti éremmel tüntetett ki. Atzél Béla igazgató szepen felépített, megkapó beszéde a közgyűlésen megjelentek osztatlan tetszésével találkozott s meleg ünneplésben részesítettek Várkonyi Sándor elnököt, önzetlen, odaadó munkájáért.

Várkonyi Sándor elnök hálás szavakkal mondott köszönetet az elhangzott meleg üdvözlésért és hangsúlyozta, válaszában, hogy a vele szemben megnyilvánult bizalomteljes szeretet erőt és kitartást ad neki további munkájában. Mindazt, mit a szövetkezet érdekében tett és tenni fog, — mondotta — kész örömmel, lelke egész odaadásával teszi, mert meggyőződése, hogy a kis emberek, de legelsősorban a föld népének érdekeit szolgálja akkor, amikor a Szövetkezetet munkájában támogatja.

Hirling János esperes, a Szövetkezet ügyvezető igazgatója terjesztette elő az elnök kérésére az elmúlt év üzleti eredményéről szóló jelentést, amelyet a közgyűlés elismeréssel s köszönettel vett tudomásul. Az a komoly és értékes nagy munka, melyet Várkonyi Sándor főjegyző, mint elnök, s segítőtársa Hirling János esperes, mint a Szövetkezet igazgatója, ki fejtettek a Szövetkezet érdekében, — eredményezte azt a nagy fejlődési fokot, amelyet a Szövetkezet elért.

Dr. M Ü N C Z E R gyermekorvos
balatonszárszói gyermeküdülő-
jébe 4-16 évig, felvételek meg-
kezdődtek .Prospektus, érdeklő-
dés dr. Münczer gyermekorvos
Budapest, Népszínház ucca 47.

Szociálpolitika.

Irtá: **Atzél Béla.**

A mai élet és talán hangsúlyozottan a mai magyar élet telítve van ezzel a gondolattal, mondhatnám azt is, hogy jelszóval. Mert ma a jelszavak korát éljük. Mindegyre felröppen egy-egy világmegváltó eszme, hogy mihamar eltűnjék az élet sülyesztőjében.

Hinni szeretnénk, hogy a szociális megsegítés gondolata nem marad csupán jelszó, amellyel oly gyakran élnek és igen szokszor vissza is élnek. Szeretnénk hinni, hogy Szent István évében valóban testet is ölt és meghozza a maga magasztos és mély-ségesen szép és igaz beteljesedését. Hogy a gondolat éljen és éltesen, hogy a keservekkel teli magyar életen végighullámozzon megnyugtató és enyhületet hozó szelleme.

Igen, a szellem! Hogy ne csak elhangzó jelszó legyen, hanem benne lüktessen azoknak lelkében, akik nem csak *akarnak*, hanem *tudnak* is tenni. Mert ma már igazán elérkezünk a tettek órájához s ha még most is késlekednénk, sóna többé jóvá nem tehető bünt követnénk el.

A szociális gondolat, vagy eszme magából Krisztusból ered, aki az elesettel nemcsak meglátta, hanem le is hajolt hozzá a szeretet simogató szavával, a szívnek jóságával és a tiszta léleknek éltető melegével.

Járjunk az isteni Megváltó útján. Az élet terhei alatt görnyedezők sulyos terhét vegyük le a roskatag vállakról s a sebeket kötözzük be az irgalom balszavával. Vigyük a hitnek vigasztát a csüggedőknek. S ne csak a szavak lüktető zenéjével próbáljuk elringatni a szenvedés kínjait, hanem a jószívvel nyújtott anyagi segítség vigasztaló ténye is kövesse azt. Így lesz élet, teremtő és termő élet belőle.

Ennek a munkáló szeretetnek a megnyilvánulását tapasztalom a magam őrhelyén már több mint egy évtizede. S épen a fejlődő, ifjui korban, amikor az élet alighogy elindult. Nem nagyitok, ha megállapítom, hogy Hatvan szociálpolitikája léttel teli. Ez a társadalom megértette az idők szavát. Krisztus útját járja: szeretetet hint. S ez a szeretet életet áraszt. A szó komolyabb értelmezésében. Avagy nem-e az élet szent szolgálata, ha az üdvözítő soha el nem múlt tanítása valósul meg ebben a magasztos gondolatban: „Éhezőknek ételt adni, „Mezteleneknek felruházni”? Hatvan ezt cselekszi! Az „Egri norma” virágba szökkent itt, Nem hangos szóval, hanem annál szebben beszélő tettekkel!

A csecsemőgondozás, a tüdőbeteg-gondozó, az iskolorvosi intézmény életrehívása mind, mind azt mutatják, hogy ez a közület teljesíti kötelességeit.

S hogy az ifjuság testi gondozására térjek vissza, egy élményemet mondok el. X város tejakciót létesített az iskolásgyermek részére. S ezt a rádió széleskörű nyilvánosságának is tudomására hozta okulás és követésre méltó példa gyanánt. Történt ez az elmúlt télen. Nemes és szép gondolat öltött testet. Hatvan ezt a dicséretes munkát már évek óta végzi. Zajtalanul, csendben, csupán szívére hallgatva. Több száz gyermek részesül ebben, s hónapokon keresztül. — Más: Dél van, pillanatnyilag megáll a munka. Harang csendül. Vidám gyermekereg szaporá léptekkel siet az iskolából a „Daliba” ahol párolgó izes étel várja az éhes hadat. Más: Karácsony. A szeretet istenének áldott, meleg, kedves, feledhetetlen ünnepe. Sokszáz gyermekláb szaporázó lép-

tekkal — tél van, zord hideg — siet lanitói vezetése mellett a cukorgyár szélesre tárt kapuján át az elosztó helyre, ahol halomba rakott ruha és a cipő-századok várnak csillogó szemű gazdára. — Ujabb kép: Aranyos kedélyű, melegsávu, fehérlőpenves orvos előtt sorakoznak fel a hibás-látású gyermekek. Díjtalan szemvizsgálat. Néhány nap múlva ingyen szemüveg: a rosszul látó gyermekek boldog örömmel végzik munkájukat.

Folytathatnám szinte végnélkül. De talán ez is elég lesz már, hiszen amit be akartam mutatni: a szociális gondolat léte Hatvanban. ezekből is kiviláglik.

Néhány rövid filmet pergettem le. De csak a film rövid. Az ut idáig hosszú volt. Évek munkája. S ez a munka sem volt könnyű, bár a lélekkel, szível, szeretettel végzett és a szociális megsegítés gondolatától fűtött munka látszólag könnyű. Hatvan társadalmának minden értékes tényezője, a nehéz idők-höz méltóan, szinte egymással versenyre kelve teljesítik évek hosszú sora óta, szociális kötelességüket.

Elen halad ebben a nemzetmentő tevékenységben maga a hivatalos község: az előjáróság, a képviselőtestület, élén Várkonyi Sándor főjegyzővel.

Várkonyi Sándort nem kell külön jellemeznem. A történelmi hűség azonban parancsolólag megkivénja, hogy az ő munkáját és személyét olyan értékek tekintsük, akinek egyénisége, emberséges érzése a gyakorlati jóttevés terén fogalom.

Szociálpolitikát irtam címül ehhez a filmszerű korpéhez. Igen! Ez az, amit ma vár a társadalom! A nemzet. Minden közület a maga erejéhez mérten végezze el a maga ezirányú kötelességét. Szívvvel, lélekkel és hittel! Ahol ez a három együtt van és együtt munkál, ott nincsen lehetetlenség! Csak tegyük munkáljunk és szakadatlanul, dolgozzunk! Az idők beteljesedése közel jár s ha a számadásnál könnyűnek találtunk, elseper annak vihára. Ez a nemzet oly sok erényt hordoz magában s ha van is hibája, vétké, bűne, erényeinek sokasága biztosítja számára jövő életét! Tápláljuk, élesszük, védjük ezeket az erényeket. Legyen ez a kettősen szent év a magyar nemzet számára a megújulás.

Szabó Lajos ügyvezető igazgató az Egri Hangya elmúlt üzletéről.

A mindjobban fejlődő Egri Hangya Szövetkezet most tartotta évi közgyűlését, amelyet nagy érdeklődés mellett nyitott meg az intézet illusztris elnöke: Meyer Béla prépost-kanonok, m. kir. kormányfőtanácsos.

Szabó Lajos ügyvezető igazgató nagy figyelem-től kísérve olvasta fel jelentését a szövetkezet elmúlt-évi munkájának eredményeiről. E szerint az évi forgalom közel 700.000 pengőt tett ki. A szövetkezet üzletész jegyzése immár jó és biztos tőkeelhelyezés, mert állandóan 5 százalékos kamatot hoz. Az áru-előleg betétek után is 5 százalékos kamatot fizet a szövetkezet. Adókban, illetékekben és egyéb közterhekben 18 578 pengőt fizetett ki a szövetkezet, ami meghaladja a szövetkezet alaptőkéjének összegét. A divatáruüzlet cipő- és szőnyeg-üzletággal kibővítették. A tagoknak és a vásárlóknak kb. 100.000 pengő erejéig nyújtottak kamatmentes hitelt. A mérlegben kimutatott 1218 pengő tiszta nyereségen kívül még 4500 P. vásárlási visszatérítés szerepel, az egész nyere-

tehát ezzel 5718 P. Ezzel a szövetkezet az alapítók 30 százalékát az idén is visszajuttatta tagjaihoz. Az igazgató a jelentés végén köszönetet mondott a tagoknak és vevőknek, különösen az Egri Főképtalanak, az Érsekeradalomnak, az intézetek, kórházak és internátusok vezetőségeinek azért a nagy értékű támogatásért, amellyel a szövetkezetet az elmúlt évben oly hathatósan segítették.

Hann Miklós osztályvezető, a budapesti országos Hangya-központ kiküldött képviselője nagy elismeréssel emlékezett meg az Egri Hangyaszövetkezet munkájáról és kiemelte, hogy ennek az intézetnek forgalma évről-évre 30-40 000 pengővel emelkedik.

Meyer Béla prépost-kanonok elnök zárószóiban köszönetet mondott az elért szép eredményekért az intézet összes alkalmazottainak és különösen is meleg szavakkal ismertette el Szabó Lajos ügyvezető igazgatónak érdemeit aki nagy gondossággal és körültekintő figyelemmel irányítja az Eger gazdasági életében mindinkább nagyobb szerepet játszó szövetkezetet.

Vitéz Flukk Gusztáv vármegyei gazdasági felügyelő jelentése Hevesmegye közgazdasági állapotáról.

Vitéz Flukk Gusztáv vármegyei gazdasági felügyelő a következő jelentést olvasta fel a közigazgatási bizottság ülésén:

— Az őszi vetések kedvező állása főleg a vármegye sík vidékein erősen megváltozott. A később vetett vetések a nagy szárazság folytán visszamaradtak, az állandósult, néha rendkívüli hevességtől pedig a fagyok által felszívott földet a buzaveték mellől elfújta és így egyes helyeken a vetés fokozatosan fog. A tavaszi vetések is teljesen stagnálnak, a szárazság folytán ki sem keltek, sok terményt, különösen a laza, jól megmunkált talajokon a szélviharok vagy eltemettek, vagy a talajból kifújtak. A rendkívüli szeles időjárás okozta kár mindenesetre jelentős.

— Az éjjeli fagyok a gyümölcsösökben is nagyobb károkat okoztak, így a mandulában, barackban, sőt cseresznyében is. Az állandó szél a megtermékenyülést is hátráltatja. A rétek és legelők fejlődése is gyenge és ha az idő hamarosan esőre nem változik, az anyaszéna termés igen gyenge lesz.

— A németországi munkások kivitele folyamatban van, összesen 1700 munkásunk megy külföldi munkára.

Heves vármegyeiek Pesten a Metropole-ba

szállnak. — Rákóczi-ut 58
150 kényelmes szoba P. 4-től. Penzió 9 P.-től.
Patináshírű kiváló konyha.
Erdélyi FLEKKEN és CSÓBEN SÜLT hal
különlegességek.
szegedi Farkas Jóska és cigányzenekara.
VIRÁNY ujszerű jazz-zenekara. TÁNC.

Hatvan község képviselőtestületének gyűlése.

A f. hó 12-én Fülöp István bíró elnökleite alatt megtartott rendkívüli képviselőtestületi gyűlés, különösen a tárgysorozat két pontjánál fogva erősen kiemelkedett az egyszerű gyűlések sorozatából.

Az előjáróságnak és a gazdasági bizottságnak a Horváth Mihály ucca utburkolatának átépítésére vonatkozó javaslata — részben azért, mert évek hosszú sora óta állandó panasz tárgyát képező főutvonal rendbehozásától van szó — részben azért, mert komoly munkaalkalmat fog jelenteni — nagy jelentőséggel bír.

Várkonyi Sándor főjegyző terjesztette elő a javaslatot, amely szerint a vasuti feljáró lábától egész a katolikus temetőig terjedő utvonal burkolata lenne átépítve, — aként, hogy közepén 6 méter szélességben aszfalt burkolat lenne, amelynek két oldalát néhol 1—1, máshol 2—2 méter szélességben kiskockakő szegélyezné.

Az egész utvonal mintegy 2240 m. hosszúságú s az átépítés összköltsége kb. 212 000 P.-t jelentene.

Az előjáróság igen helyesen, arra való hivatkozással, hogy ennek az utvonalnak megfelelő módon való átépítése nem tisztán községi, hanem fontos állami érdek is — kérte hogy a vállalati összeg 60 % ban terhelje az államot, s csupán 40 % ban a községet.

A kereskedelmi és iparügyi miniszter rendelkezése alapján április 10-én az egri államépítészeti hivatal s a minisztérium szakközege közbenjötvelel közgazdasági bejárást tartottak, amelynél az illetékes szakértői megállapították, hogy a burkolat átépítése mulasztás nélkül szükséges, és bár a minisztérium álláspontja szerint az átépítés terhe teljes egészében a községet terhelné, — a minisztérium a vállalati összeg 10-15 % ának viselésére hajlandónak nyilatkozott.

A gazdasági bizottság és az előjáróság javasolta az említett egész uttésznek átépítését, és azt, hogy a kincstár által vállalt százalékos felelősségét küldött-üg után kérje a minisztériumtól.

Az elődai javaslatot a szobor Boross Miksa igazgató, — aki a legnagyobb elismeréssel emlékezett meg Várkonyi Sándor főjegyző ezirányban kifejtett munkájáról, — oly értelmű javaslatot tett, hogy miután az uttész egyes szakaszai olyan karban vannak, hogy az átépítése nem feltétlenül szükséges, — ne egyszerre történjenek az átépítés, hanem szakaszonként. A képviselőtestület az eredeti javaslatot fogadta el aként, hogy évi 30 000 P.-t fordít 6 éven keresztül a vámbevételekből az új utburkolat elkészítésére.

Amennyiben nem sikerülne a küldöttségnek a kincstár nagyobb százalékos részesedését kieszközölni, a képviselőtestület határozata alapján a küldöttség oly irányú kérést terjeszt elő, hogy az autók 60 filléres vámdija 1 P. re emeltessék fel.

E nagyfontosságú javaslatához Juhász János, Göröcsös András, Berényi Illés és Tomoga István szóltak hozzá. —

A másik nagyfontosságú kérdés, amely szociális, közegészségügyi, tűzrendészeti és közérkölcsei szempontból bír nagy jelentőséggel, a község belterületén lévő cigánynegyed kitelepítésének kérdése.

A gyűlésen megjelent képviselőtestületi tagok mindegyike a legnagyobb elismerés hangján nyilatkozott Várkonyi Sándor főjegyzőnek ezen nagyfon-

tosságu ügyben alapos és komoly előtanulmány után tett javaslatáról, amelyet a gazdasági bizottság és az előlátóság is elfogadásra ajánlott a képviselőtestületnek.

A javaslat szerint a kitelepítés kérdése békés uton volna elsősorban megkísérlendő a cigányokkal, ha azonban ez az egész vonalon nem sikerülne, — a renitensekkel szemben a kisajátítási eljárást kellene folyamatba tenni.

A cigányok lakta telep 782 négyszögölön fekszik, melyből a beépített terület 595 négyszömetér, amelyen 24 háznak nevezett épület van, 72 lakrészszel, s ezekben 226 cigány él.

A javaslat szerint a cigányokat a község tulajdonát képező delelői földön helyeznék el, ahol a Zagyva folyóig egy uccát is nyitna a község, amelynek két oldalán építenék fel a 32 szoba-konyhás házat. Egy-egy ház építési költsége a kalkuláció szerint 1150 P. volna. Ezek a házak a javaslat szerint 900 P. értékben adatnának át teljes tulajdonjoggal a cigányoknak, akiknek házuk vagy nagyobb házrészük van, s legalább 250 P.-t be tudnak fizetni az építési költségeire. Az építés többi költsége bankkölcsön útján lenne biztosítva, amelyért a község garanciát vállalna.

A kitelepítés 3 év alatt történe, úgy, hogy már ez évben felepítenének 10 házat, s a következő 2 évben 22-öt.

Miután a cigányokkal való tárgyalás s az esetleges kisajátítási eljárás hosszabb időt vesz igénybe, — a javaslat szerint 4 ház volna sürgősen építendő, ahova ideiglenesen a község által egyébként lakbérrel támogatott szegényeket helyeznék ki.

Boross Miksa igazgató, tekintettel a nagyszámu családtagokra, kévelte, az egy egy háznál tervbevevett 75 négyszögölet s annak felemelését kívánta javasolni továbbá, hogy addig az építkezéshez semmi körülmények között se fogjanak hozzá, amíg az illetékes miniszterium nem nyilatkozott az iránt, hogy a kisajátítási eljárás ele semmiféle akadályt nem gördít ez ügyben.

A képviselőtestület több felszólalás után, — amelyek közül kiemeljük Juhász Jánosé, aki az építkezés ekkor kapcsolatban egy szegényház létesítéssel javasolta, ahol a község összes elhalt szegényei elhelyezést nyerének, — a javaslatot Boross Miksa igazgató indítványával kiegészítve egyhangulag elfogadta.

A képviselőtestület tárgyalta a kereskedelmi miniszterium leiratát, amely megsemmisítette a képviselőtestület azon határozatát, hogy a helybeliek a piaci és vásári helypénz fizetésére nézve évi általánosságban kiegyezhetnek. A képviselőtestület határozata alapján küldöttség fogja ez ügyben felkeresni úgy a kereskedelmi, mint a földművelési minisztert s a küldöttség vezetésére Szinyei-Merse Jenő országgyűlési képviselőt fogják felkérni.

Kimondotta a képviselőtestület, hogy az állami elemi iskola udvarán mintegy 800 P. költséggel arctézi kúrat létesít. —

Mint érdekes jelenséget említjük meg, hogy a képviselőtestület kigazda tagjai, nagy elfoglaltságuk ellenére, — ugyiszlván teljes számban jelentek meg a fontos kérdések megvitatására.

Braun Károly polgármester visszatartását javasolja Hevesmegye kisgyűlése a belügyminiszternek.

Heves vármegye kisgyűlése Hedgy Lőrinc dr. főispán elnöklésével határozatot hozott Braun Károly egri polgármester szolgálatban való visszatartásának kérdésében.

A vármegyei közgyűlés Vida Ferenc és társai panaszaát felelbezesnek tekintve kimondotta, hogy a képviselőtestület azon határozatával, amellyel a polgármester lemondásának visszatartását kérte, azt is kifejezte, hogy a polgármesternek a szolgálatban való visszatartását kívánja, ezért a vármegye a városi képviselőtestület határozatát pártolólág terjesztette a belügyminiszterhez.

Kirándulók figyelmébe! Az 1935 évi IV. t. c. 25 §-a értelmében minden erdőterületre, vagy az ott 100 méterrel körülfogott területre, az erdőgazdálkodás érdekében figyelműk kell lenniük a tulajdonosoknak, hogy az erdőterület megszerzésénél az erdőterület tulajdonosai kötelesek az erdőterület tulajdonosait is kötelesek az erdőterület tulajdonosait megindítani az erdőterület tulajdonosait megindítani. — Érdemes tudni, hogy az erdőterület tulajdonosai kötelesek az erdőterület tulajdonosait megindítani az erdőterület tulajdonosait megindítani. — Érdemes tudni, hogy az erdőterület tulajdonosai kötelesek az erdőterület tulajdonosait megindítani.

Egri Hangya Szövetkezet Divatüzle ében

uj cik k:

C I P O

SZÖNYEG

Tenyészállatdíjazás és vásár Gyöngyösön.

A Hevesvármegyei Gazdasági Egyesület április hó 8-án tartotta XXXV. ik tenyészállatdíjazását és vásárát Gyöngyösön a gazdaközönség nagy érdeklődése mellett, felhajtásra került közel 100 bika és igen nagyszámu egyéb tenyészállat. A díjazás összbonyomása öröndetes minőségi fejlődésről tett tanuságot és megnyugtatóul szolgálhat, hogy Hevesmegye szarvasmarhatenyésztésének irányítása a legjobb kezekben van.

Dr. Hedry Lőrinc főispán nyitotta meg a díjazást, melynek bíráló bizottságai Györffy Kálmán és dr. Döry Gyula elnökléte alatt a déli órákig el is végezték a bírálat munkáját s megállapították, hogy számos egyéb díj mellett a bikák I díját Pári Sándor tarnaméri kispazda Fegyenc nevü bikája, az I/b. díjat Nagy H. István tarnabodi kispazda Kondor nevü bikája, a tehének I díját Csintalan B. József tarnazsádányi, az üszök I/a díját a gyöngyösi Felsőmezőgazdasági Iskola gazdasága, az I/b. díjat Kaldau Antal kompolti kispazda üszöje nyerték.

Az uradalmi felhajtásban a bikák I díját Kun Miklós karácsondi gazdaságának János nevü bikája, a II. díjat Dr. Döry Gyula atkári gazdaságának Finánc nevü bikája, a III. díjat Molnár Gusztáv aranyosi bér gazdaságának Oltmár nevü bikája nyerte.

A díjazás után népes közös ebéd, majd a Hevesmegyei Szarvasmarhatenyésztő Egyesület közgyűlése következett, mely egyben tisztújító közgyűlés is volt, amelyen nagy sajnálattal vette a közgyűlés tudomásul, hogy az egyesület alapítása óta elnöke: Gosztony Andor alalkai földbirtokos az elnöki tiszt-

séget akadályoztatása miatt továbbra be nem tölthette. Az egyesület Klár Jenő javaslatára érdemeit jegyzőkönyvben örökítette meg.

Elnökké választották Dr. Döry Gyula atkári földbirtokost, társelnökké Okolicsányi Imre alispánt, alelnökké ifj. Kovács József és Kassa István földbirtokosokat, ügyvezető alelnökké Dr. Mészáros Józsefet, főellenőrré léptették elő Sztolár ellenőrt.

Balogh István igazgató kiosztotta a délelőtti díjazás alapján nyert díjakat s ezzel a közgyűlés be is fejeződött.

ELADÓ gyümölcsfák,

1—4 évesek, bokorrózsaák
és Thuják 50—100 cm.
magasak.

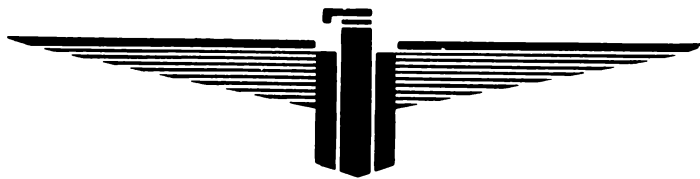
Árjegyzéket bérmentve küld:

Keserü Bálint
gyümölcsfaiskolája.

Pusztamonostor.

Szolnok megye.

KLASSZIKUS VERSENYEK GYŐZTESEI

ADLER AUTÓK

HEVESVÁRMEGYEI KÉPVISELETE:

JOÓ GYULA

MŰSZAKI VÁLLALATA ÉS GÉPMŰHELYE

EGER

DEÁK F. UT 2.

TELEFON: 91.

A magányos uriember: az író. Bizony, egyre magányosabb uriember. Még akkor is, ha véletlenül szétkapkodják a regényeit. Mert legfeljebb olvasói vannak; hívei és követői már aligha.

Erről az urieberről írt regényt Székely Tibor. S melléállította ellentétét, a kor hőst: a rekordert.

Ennek a fiatal, igen termékeny és igen tehetséges írónak legjellegzetesebb írói vonása valami fanatikus és elkeseredett tárgyilagosság és a sablontól való irtózás. A fölvetett problémát ízekre szedi, minden darabját felmutatja, megcsillogtatja az olvasó előtt: ime, az igazság! Azután gonddal és lelkiismerettel összeilleszti a forgácsokat: ime, a regény!

Talán kifárasztaná az olvasót ez a regényszerkesztési mód, ha nem párosulna a mesemondás dinamikus lendületének s a szuggesztív megjelenítő erőnek különleges képességével. Így, egymást kiegészíti és erősíti ez a két, ritkán összeférő írói tulajdonság: a probléma komolyságát, az író szigorú logikáját feloldja és „enyhíti” a pompás mesélőkudv; a színes, lüktető és bőfantáziájú mesét pedig hitelesíti az írói korrektség és meghatározó lelkiismeretesség. Ez a két erény és kettős erény úti rá bélyegét új regényére is és avatja az igényes olvasó számára komoly élménnyé.

Székely Tibor modern író, a modernség legújabb és leghelyesebb értelmezése szerint.

Minden új regénye, a „Magányos uriember” is, új és jelentős állomása egy nem mindennapi tehetség kibontakozásának.

(Singer és Wolfner kiadás. Ára 2'60, kötve 3'80 P.)

KÜLÖNÖS ESET.

— Gosztonyi Ádám regénye —

Századunkban divatbajlott a „tudatalatti”. A „vágyalom”. Legtöbbször persze olyanok dobálóztak ezekkel a kifejezésekkel, akiknek kevés sejtelmük volt arról, hogy mit jelentenek. De érdekes lett és divat lett a pszichoanalízis.

Ezúttal Gosztonyi Ádám is ilyen pszichoanalitikus témához nyúlt, izléssel és tapintattal oldotta meg a kényes feladatot. „Különös esetet” mond el, de minden tulzás nélkül. A szép Klára, mint freudi médiám, nem hiszterika, hanem egészséges, rokonzenves, kicsit szomorú, szerelmes asszony. Igaz, hogy szerencséje van: egy komoly, józan, fiatal idegrovossal találkozik, aki hamarosan kigyógyítja képzelgéseiből.

Az író nyitva hagyja a kérdést: mennyi a valóság, mennyi az álom életünkben?

„Az ember két életet él, — mondja. — Az egyik életben boldog, a másikban szenved. Az egyikben mosolyog, a másikban kínlódik. És ki tudja, melyik az igazi életünk...?”

(Új Idők könyvtára. Ára 1, kötve 1'60 pengő.)

Ha eredményt akar elérni, hirdessen a Hevesvármegyében.

Pályázati hirdetmény.

Hevesvármegye Gyöngyösi járáshoz tartozó Nagyfűged községben a 80.510/1938 III. b. számú rendelettel engedélyezett községi írnoki állásra ezennel pályázatot hirdetek.

Az állás javadalmazása a 62.000/1926 B. M. számú rendelettel megállapított illetmények és lakás-pénz.

Felhívom mindazokat, akik ezen állást elnyerni óhajják, hogy képesítésüket, eddigi működésüket s a forradalmak s esetleges ellenséges megazállás tartama alatt tanúsított magatartásukat igazoló okmányokkal felszerelt kérvényüket 1938. április hó 24-én déli 12 óráig annál is inkább nyújtsák be, mert a később érkezőket figyelembe nem veszem.

A választás határidejét később fogom kitűzni. Gyöngyös, 1938. évi április hó 8-án.

Gröber Ferenc
főszolgabíró.

FIAT automobil világmárka!

FIAT 50-es a legzsebb családi, — orvosi, üzleti autót! Üzemköltsége 3 fillér kilométerenként! **ÁRA 2900.** — pengő részletfizetére.

FIAT 1100-as Balilla a legjobb bérautó.

FIAT 1500-as a luxusautó.

Hevesmegyei képviselő:

ILLÉS BÉLA EGER, Tel: 230.

Ha Gyöngyöst

utbaejti, ne mulassza el felkeresni

a Hungária Szálló éttermét,

melynek konyhája kiválóságáról országosan ismert.

A szerkesztésben résztvesznek:

Egerben: Dr. Erlach Sándor, Gyöngyösön: Dr. Katrias Kálmán, Tiszafüreden: Dr. Végh József, Hevesen: Figlár Géza, Pásztón: **vitész dr. Szilágyi Sándor.**

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:
Vig Vilmos, Hatvan, Telefon: 85.

Társzerkesztő: **Balogh István Gyöngyös.**

Kéziratok előfizetési és hirdetési díjak a kiadóhivatalt címre Hatvanba küldendők.

Egyes szám ára 50 fillér.

Klang Sándor

vaskereskedő

Hatvan.

Telefon: 68.

Mindennemű vas és háztartási
cikkek, a legmodernebb kályhák
és tűzhelyek raktáron nagy
választékban.

Blumenthal

Béla

épületfa- és
tűzifakeres-
kedése.
cementá-
rugyára.

Hatvan

Telefon: 29. szám.

Cement és mozaik lapok, ce-
mentcsövek, járdakövek dus
választékban mindennemű ép-
ítési anyag legjobb minőségben
kapható. Terrenol asbestpala-
gyár, Gyöngyösi parkettgyár
Sempersova és Magyar No-
meva cégek árkereskedőjei
hatvanban.

KORONA

nagy-
szálloda
EGER

Tulajdonos: Eger megyei város,
Bérlő: Unterreiner János.

Legmodernebb berendezésű szálloda
50 szobával, a gyógyhatású fürdők, és
uszodák közelében. A napi penzió ára
mérsékelt.

Felvilágosításokat ad:

Városi Idegenforgalmi Hivatal,
Eger, (Városház)

Bindfeld Márk és fia részvénytársaság

épületfa kereskedő cég-
nél a legmodernebb ki-
vitelű cement, járda- és
mozaik lapok a legjutá-
nyosabb árban besze-
rezhetők.

HATVAN. Telefon 30 sz.

A gondos háziasszonynak
csütörtökön
első teendője, hogy felkeresse
HAJDU ÁRMIN

üzletét,

ahol friss pörkölésű elsőrendű

kávét

kap igen jutányos áron! — Denaturált
szesz nagyban és kicsinyben! — Vidéki
megrendeléseket pontosan eszközölk! —
Saját érdeke parancsolja, hogy egyszer lá-
togasson el HATVANI üzletembe.

Takarékos fűtés

Salgó szénnel
Salgó brikkettel